

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי יהושע חפץ ז"ל

בן לאה ויחיאל

נולד בירושלים

בתאריך ט' באב תשנ"ב, 8.8.1992

התגורר בירושלים

התגייס במרץ 2011

שרת בחיל הנדסה

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ"ו בניסן תשע"ב, 18.4.2012

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 7 שורה: 3 קבר: 2

הותיר אחריו אם, שתי אחיות וחמישה

אחים ואחיות למחצה

בן 20 בנופלו

קורות חיים

בן לאה ויחיאל. יהושע מנחם נולד בירושלים ביום ט' באב תשנ"ב (8.8.1992). ילד שני במשפחה, אח לעמליה ולעלמה (שירה). מגיל צעיר הוא נקרא בחיבה – שוקי.

מנישואים קודמים של אביו היו לשוקי חמישה אחים למחצה: אריאל-בן ציון, רעיה, יובל, אפרת ואלכסנדרה-נחמה.

שוקי גדל בירושלים. הוא היה ילד שובב, סיפרה אחותו הצעירה עלמה, אך מאוד אחראי. פעם, כשנשארו רק היא והוא בגן בסוף היום, שכנע שוקי את אחותו שלא ימתינו אלא ילכו בעצמם הביתה, וכך היה. בינתיים החלו כולם לחפש את שני הילדים, ואחרי שעות של חיפושים מצאו אותם יושבים בשלווה על מדרגות ביתם ...

שוקי התחנך בירושלים. הוא למד בבית ספר יסודי "חורב" בקטמון עד כיתה ו' והמשיך לחטיבת בניינים בשיבת "חורב" בסנהדריה. בכיתה ט' ביקש לחזק את היישוב היהודי בחברון ועבר ללמוד בשיבת עתניאל, בדרום הר חברון. אחרי שלוש שנים בשיבה עבר ללמוד בתיכון בגוש עציון בתכנית היל"ה, ושם סיים כיתה י"ב.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בשנות לימודיו בבית ספר יסודי היה שוקי חניך בתנועת הנוער "עזרא", ובהמשך היה חניך של "בני עקיבא". לאורך כל שנות לימודיו הוא היה מעורב ופעיל חברתי, וכבר בהיותו בכיתה ג' קיבל תעודת הצטיינות על מעורבות חברתית ועזרה לחבריו. שוקי גם הירבה להתנדב בקהילה: כנער הוא עבד, בין היתר, בבתי התמחוי הירושלמים "חזון ישעיה" ו"כרמי העיר", עזר לתלמידים עם תסמונת דאון, ובימי מבצע "עופרת יצוקה" (דצמבר 2008-ינואר 2009) נסע עם חברים לשדרות, לחזק את תושבי הדרום. בהיותו באזור חברון הצליח שוקי למצוא דרך יצירתית במיוחד להתנדב – הוא רכב על חמור מגוש עציון לירושלים, וניצל את תשומת הלב שמשכה פעילותו זו לגייס כסף לצדקה.

מגיל צעיר בלטה נטייתו המוזיקלית של שוקי, והוא היה חבר במקהלת בית ספרו. בשעות הפנאי הוא הירבה לטייל עם משפחה וחברים, ותמיד גילה עניין מיוחד בחיות ובחייהן בטבע. היה לשוקי עניין מיוחד במצבי קיצון, סיפרה אימו. הוא אף העלה על הכתב רעיונות שונים שעלו במוחו, כמו איך להינצל ולשרוד בטבע, או להבדיל – איך לצאת עם בחורה לדייט ראשון ...

שוקי עסק הרבה בספורט. הוא אהב לרכב על אופניים, רכב על סוסים, ובעיקר הירבה לשחק כדורסל – במשך שנים הוא היה שחקן פעיל בקבוצת "אליצור" הירושלמית.

שוקי גדל להיות נער אוהב ואהוב, אשר הירבה לשהות בחברת בני משפחתו, תמך ועזר בבית בכל עת ובכל צורך. סיפר חבר של שוקי: "דבר נוסף שאפיין אותך בצורה מיוחדת הוא הקשר ההדוק שלך עם המשפחה ... בשבילך הם היו הכול, ולא היה דבר שלא היית מוכן לעשות למענם".

את שוקי תמיד סבבו חברים רבים, אשר נהנו לשהות בחברתו וליהנות מההומור השופע ומהבדיחות שאהב לספר. אך שוקי לא היה רק איש הבדיחות, אלא תמיד חבר נאמן וישר דרך. סיפר חברו יאיר: "לעולם לא נוכל לשכוח את שמחת החיים שלך, את החיוך היפה המתוק והכובש שלך, השיניים הנוצצות, הזיק בעיניים. את האופטימיות שהייתה לך – היית מסתכל על העולם תמיד בצורה חיובית, תמיד מחייך, לעולם לא מתלונן. מציב לעצמו מטרות ודבק בהן ... היית חכם, מקשיב, מבין, אוהב ... היית שם בשבילנו בכל עת, בכל מצב".

ביום 20.3.2011 התגייס שוקי לצה"ל. תחילה הוא שירת כתומך לחימה בחיל האוויר, בעקבות בקשת אביו החולה שיהיה קרוב לבית. אחרי פטירת האב בינואר 2012 חידש שוקי את בקשתו להיות לוחם, הוא אף הסכים ללא היסוס להאריך את שירותו ולאחר בקשות רבות הועבר להנדסה קרבית והחל אימונים להצטרפות ליחידת יהל"ם.

שוקי נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ו בניסן תשע"ב (18.4.2012), במהלך אימון. בן תשע-עשרה בנפלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר אס, שתי אחיות וחמישה אחים ואחיות למחצה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אחרי נפילתו הועלה שוקי לדרגת רב-טוראי.

משפחתו של שוקי החליטה לתרום את קרניות עיניו להשתלה.

ספדה לשוקי עמליה, אחותו: "חודשים לא יספיקו לתאר את כל המעלות שלך, את השמחה, את האור שהראית לכולם. כל מי שהכיר אותך נשבה בקסמך. הייתי אומרת לך שזה הקסם של שוקי".

ספד לשוקי חברו ביני: "לא היה בן אדם שפגש אותך ולא התאהב בך, לא היה בן אדם שהכיר אותך ולא השארת עליו רושם. שוקי, היית החבר הכי טוב של כולם. אנחנו לומדים ממך שכל דרך שנבחר ללכת בה ניתן את הכול, ולא נוותר עד שנגיע למטרה – בדיוק כמוך, עם חיוך, בשמחה, באופטימיות בלתי רגילה".

ספד נח זאב, חברו של שוקי: "שוקי שלי, לעולם לא אשכח את זיו פניך הקורנות, את החיוך הכובש של השמחה שהבאת עמך לכל מקום שאליו הגעת ... שוקי, אהבה שלי, שמחה שלי, אור שלי, חיים שלי, אינני יודע איך נמשיך את חיינו בלעדיך. צחקנו יחד, בכינו יחד, כאבנו יחד, גדלנו יחד, שיתפת אותי במאוויי לבך, פרשת בפני את נשמתך ואני לך. אני יכול לומר לך, חבר יקר, שלא הכרתי אדם טוב, תמים וישר ממך ... אח שלי, לעולם לא אשכח אותך, את מעשיך ואת מתווה דרכך בעולם. אתה הקדשת את חייך לעזרה לזולת, באכפתיות אינסוף, באהבת ארץ ישראל, ואנחנו כאן החברים ננסה להמשיך את דרכיך הנעימות".

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון).